

ความวิตกกังวลเกี่ยวกับการเรียนวิชาภาษาอังกฤษออนไลน์ ของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่ออุตสาหกรรมบริการ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต

Anxiety in Online English Language Courses Learning of English for Service Industries Major Students at Phuket Rajabhat University

เนตรชนก สันญกุล¹ และคณะ²⁻⁴

Netchanok Sunyakul & et al.

บทคัดย่อ

บทความวิจัยฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) สำรวจระดับความวิตกกังวลในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษออนไลน์ของนักศึกษา และ 2) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความวิตกกังวลในการเรียนภาษาอังกฤษออนไลน์กับระดับชั้นปีของนักศึกษา เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่ออุตสาหกรรม

¹อาจารย์ประจำสาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่ออุตสาหกรรมบริการ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต ติดต่อได้ที่: netchanok.s@pkru.ac.th

¹Lecturer at department of English for Service Industries, Faculty of Humanities and Social Sciences, Phuket Rajabhat University, e-mail: netchanok.s@pkru.ac.th

²อาจารย์อัมพา ทองบุญยัง อาจารย์ประจำสาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่ออุตสาหกรรมบริการ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต ติดต่อได้ที่: ampha.j@pkru.ac.th

²Lecturer, Ampha Tongbooyoung, Department of English for Service Industries, Faculty of Humanities and Social Sciences, Phuket Rajabhat University, e-mail: ampha.j@pkru.ac.th

³อาจารย์จิรวรรณ สุทธิธรรม อาจารย์ประจำสาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่ออุตสาหกรรมบริการ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต ติดต่อได้ที่: jirawan.s@pkru.ac.th

³Lecturer, Jirawan Suttitam, Department of English for Service Industries, Faculty of Humanities and Social Sciences, Phuket Rajabhat University, e-mail: jirawan.s@pkru.ac.th

⁴อาจารย์ปรกร ทองบุญยัง อาจารย์ประจำสาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่ออุตสาหกรรมบริการ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต ติดต่อได้ที่: naret.t@pkru.ac.th

⁴Lecturer, Patakorn Tongboonyoung, Department of English for Service Industries, Faculty of Humanities and Social Sciences, Phuket Rajabhat University, e-mail: naret.t@pkru.ac.th

บริการ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ชั้นปีที่ 1-4 ที่เรียนรายวิชาภาษาอังกฤษออนไลน์ในปีการศึกษา 2563 จำนวน 284 คน สุ่มกลุ่มตัวอย่างเป็นระบบ (systematic sampling) จำนวน 164 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามประเมินค่า 5 ระดับค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม คือ 0.8 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Correlation) นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลแบบพรรณนาวิเคราะห์

ผลการศึกษาพบว่า 1) ระดับความวิตกกังวลในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษออนไลน์ของนักศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง 2) ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความวิตกกังวลในการเรียนภาษาอังกฤษออนไลน์กับระดับชั้นปีของนักศึกษาในภาพรวมพบว่า มีความสัมพันธ์ในทางลบระดับกลาง อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 สรุปได้ว่า นักศึกษาชั้นปียิ่งสูงขึ้น จะมีความวิตกกังวลในการเรียนภาษาอังกฤษออนไลน์ลดลง และเมื่อศึกษาความวิตกกังวลในแต่ละด้านพบว่า ความวิตกกังวลว่าตนเองจะด้อยกว่าผู้อื่น มีความสัมพันธ์ในทางลบระดับสูงมากกับระดับชั้นปีของนักศึกษา กล่าวคือ นักศึกษาชั้นปียิ่งสูงขึ้น จะมีความวิตกกังวลว่าตนเองจะด้อยกว่าผู้อื่นลดลง ในทางกลับกันนักศึกษาชั้นปีที่ต่ำลง จะมีความวิตกกังวลว่าตนเองจะด้อยกว่าผู้อื่นมากขึ้น ผลงานวิจัยจะก่อประโยชน์แก่ผู้จัดการเรียนการสอนออนไลน์ และนักศึกษา เพื่อนำไปสู่การปรับปรุงและพัฒนา รูปแบบการเรียนการสอนออนไลน์ที่เหมาะสมกับผู้เรียน ตอบสนองความต้องการของผู้เรียน และก่อให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการเรียนออนไลน์

คำสำคัญ: การเรียนออนไลน์ ความวิตกกังวลการเรียนภาษาอังกฤษออนไลน์

นักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ภาษาอังกฤษเพื่ออุตสาหกรรมบริการ

Abstract

This study aimed to 1) explore students' online English learning anxiety levels and analyze the relationship between students' online English learning anxiety and 2) students' levels. The participants were 284 first to fourth-year English for Service Industries major students at Phuket Rajabhat University who enrolled in English courses for the academic year 2020. The samples were 164 selected by systematic sampling. The research instrument used in this study was a five-rating scale questionnaire on online English

ความวิตกกังวลเกี่ยวกับการเรียนวิชาภาษาอังกฤษออนไลน์ของนักศึกษา
สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่ออุตสาหกรรมบริการ คณะมนุษยศาสตร์
และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต

learning anxiety. The reliability of the questionnaire was 0.8. The data were analyzed using mean value, standard deviation, and Pearson Correlation Coefficient.

The result revealed that the students had moderate online English learning anxiety. As for the relationship between the anxiety level in studying online English language courses and the level of students, it was found that there was a moderate negative relationship between the anxiety level in studying online English language courses and the level of students with a statistically significant difference ($p < .05$). Therefore, It is important to note that there is a moderate negative relationship between the anxiety level in studying online English language and the level of students. The research will benefit online teaching and learning providers and students by contributing to improving and developing online teaching and learning styles that are suitable for learners. Meet learners' needs and contribute to online learning's efficiency and effectiveness.

Keywords: Online Learning, Online English Learning Anxiety, Online English Learning, English for Service Industries

บทนำ

เนื่องจากสถานการณ์แพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา (COVID-19) ที่มีการระบาดในวงกว้าง โดยเมื่อวันที่ 30 มกราคม พ.ศ. 2563 องค์การอนามัยโลกได้ประเมินสถานการณ์และประกาศให้เชื้อไวรัสโคโรนา (COVID-19) เป็นภาวะฉุกเฉินทางสาธารณสุขระหว่างประเทศ (วีโอเอไทย, 2563: ออนไลน์) ทำให้สถานศึกษาทั่วประเทศไม่สามารถเปิดการเรียนการสอนได้ตามปกติ กระทรวงศึกษาธิการและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเห็นตรงกันว่า “การเรียนรู้ทางการศึกษา โรงเรียนอาจหยุดได้ แต่การเรียนรู้หยุดไม่ได้” โดยให้นักเรียนในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาเรียนผ่านการเรียนการสอนทางไกลไปพร้อมกับ การเรียนในห้องเรียน โดยให้นักเรียนสลับกันมาเรียนวันคู่และวันคี่ เพื่อลดความหนาแน่นในชั้นเรียนลงเหลือห้องเรียนละไม่เกิน 20 คน ในขณะที่นักศึกษาในระดับอุดมศึกษาให้จัดการเรียนการสอนในชั้นเรียนทุกรายวิชา และให้ปรับการเรียนการสอนเป็นรูปแบบ

ออนไลน์หรือรูปแบบอื่น ๆ ที่ไม่มีการเข้าชั้นเรียน ตั้งแต่วันที่ 23 มีนาคม พ.ศ. 2563 เป็นต้นไป (กระทรวงศึกษาธิการ, 2563: ออนไลน์) เนื่องจากกระทรวงศึกษาธิการเล็งเห็นว่านักศึกษาในระดับชั้นดังกล่าวมีความพร้อมในการเรียนการสอนออนไลน์มากกว่านักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาและมัธยมศึกษา (พิริยะ ผลพิรุฬห์, 2563: ออนไลน์)

อย่างไรก็ตามแม้ว่าหลายสถานศึกษาจะพยายามปรับตัวเป็นการสอนออนไลน์เพื่อให้เข้ากับสถานการณ์ปัจจุบัน แต่ก็ไม่ได้หมายความว่าเด็กทุกคนจะเหมาะสมกับการเรียนการสอนในรูปแบบออนไลน์ โดยการเรียนการสอนดังกล่าวอาจทำให้เกิดปัญหาต่าง ๆ ตามมา เช่น การเข้าถึงเทคโนโลยีและอุปกรณ์ออนไลน์ยังไม่เพียงพอ ตลอดจนปัญหาด้านเศรษฐกิจในอนาคตที่อาจทำให้หลายคนต้องออกจากกระบบการศึกษา (กองทุนเพื่อความเสมอภาคทางการศึกษา, 2563: ออนไลน์) การขาดปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนและผู้สอน เนื่องจากการสอนที่เป็นการสื่อสารทางเดียวส่งผลต่อการขาดสมาธิในการเรียน และสิ่งแวดล้อมไม่อำนวยและไม่เหมือนกับสภาพแวดล้อมของการเรียนในห้องเรียน โดยปัญหาต่าง ๆ ที่กล่าวมานั้นยังมีผลทำให้ประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการเรียนลดลง (พิริยะ ผลพิรุฬห์, 2563: ออนไลน์)

นอกจากปัญหาอันเกิดจากการเรียนการสอนออนไลน์ที่กล่าวมาแล้วข้างต้นแล้วนั้น ปัญหาที่สำคัญอีกปัญหาหนึ่งคือปัญหาความวิตกกังวลที่เกิดจากผลกระทบจากสถานการณ์เชื้อไวรัสโคโรนา (COVID-19) มีผลทำให้นักเรียนและนักศึกษามีความวิตกกังวลต่อการเรียนการสอนที่เปลี่ยนแปลงรูปแบบไป จากการสำรวจเด็กและครอบครัวจำนวน 6,000 ครอบครัวในประเทศสหรัฐอเมริกาและบางประเทศในทวีปยุโรป พบว่า มีเด็กถึงร้อยละ 76 รู้สึกวิตกกังวล โดยสาเหตุความวิตกกังวลเป็นเรื่องเกี่ยวกับการเรียนการสอนที่เปลี่ยนแปลงรูปแบบไปและกลัวคนรอบข้างและตนเองจะติดเชื้อ (กรมสุขภาพจิต, 2563: ออนไลน์) ยิ่งไปกว่านั้นหากนักเรียนนักศึกษาที่ต้องเรียนออนไลน์ในรายวิชาที่เป็นภาษาต่างประเทศก็จะยิ่งเพิ่มความวิตกกังวลมากขึ้น ทำให้เกิดความรู้สึกอึดอัด หงุดหงิด และกังวลใจมากกว่าในการเรียนรายวิชาที่เป็นภาษาแม่ (Brown, 2002: Online) สอดคล้องกับการศึกษาของ Huang & Hwang (2013: 27-35) นักภาษาศาสตร์ได้ศึกษาความวิตกกังวลต่อการเรียนภาษาที่ 2 พบว่า ความวิตกกังวลในระหว่างการเรียนจะกระทบกระบวนการการเรียนรู้ เพราะนอกจากจะต้องเรียนรู้ความรู้ใหม่ ๆ แล้ว ผู้เรียนยังต้องกังวลกับหลักไวยากรณ์ การออกเสียง และสำเนียงที่แตกต่างกัน โดยอาจส่งผลให้เกิดการสื่อสารไม่เข้าใจกัน การเสียหน้า ไม่กล้าพูด และไม่สามารถเปิดรับเนื้อหาที่เรียนใหม่ ๆ ได้

ความวิตกกังวลเกี่ยวกับการเรียนวิชาภาษาอังกฤษออนไลน์ของนักศึกษา สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่ออุตสาหกรรมบริการ คณะมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต

จากปัญหาเรื่องความวิตกกังวลในการเรียนรายวิชาภาษาต่างประเทศในรูปแบบออนไลน์ของผู้เรียน คณะผู้วิจัยได้สังเกตเห็นถึงปัญหาดังกล่าวว่าจะดำเนินต่อไปอย่างไรยาวนานขึ้น เนื่องจากสถานการณ์การระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา (COVID-19) มีแนวโน้มที่จะรุนแรงมากยิ่งขึ้น จากจำนวนตัวเลขผู้ติดเชื้อและผู้เสียชีวิต ทำให้ตัวครูผู้สอนและผู้เรียนจะต้องปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์ที่กำลังเกิดขึ้นในปัจจุบันและสถานการณ์อาจจะเกิดขึ้นในอนาคต จึงนำไปสู่การวิจัยในหัวข้อ ความวิตกกังวลเกี่ยวกับการเรียนภาษาอังกฤษออนไลน์ของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่ออุตสาหกรรมบริการ คณะมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต ซึ่งมีจุดมุ่งหมายเพื่อสำรวจระดับความวิตกกังวลในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษออนไลน์ของนักศึกษา และศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความวิตกกังวลในการเรียนออนไลน์กับระดับชั้นปีของนักศึกษา เพื่อพัฒนาการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาภาษาอังกฤษที่มีรูปแบบการเรียนการสอนออนไลน์ และลดความวิตกกังวลในการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษของนักศึกษา ทางคณะผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าผลจากการศึกษาวิจัยในครั้งนี้จะนำไปสู่การปรับปรุงและพัฒนา รูปแบบการเรียนการสอนออนไลน์ที่เหมาะสมกับผู้เรียน ตอบสนองความต้องการของผู้เรียน และก่อให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการเรียนออนไลน์

วัตถุประสงค์

1. เพื่อสำรวจระดับความวิตกกังวลในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษออนไลน์ของนักศึกษา
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความวิตกกังวลในการเรียนออนไลน์กับระดับชั้นปีของนักศึกษา

วิธีการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) ซึ่งมีข้อมูลเชิงปริมาณ (Quantitative Data) ที่ได้จากข้อมูลที่เป็นตัวเลขที่ใช้สถิติ จากการทำแบบสอบถามระดับความวิตกกังวลในการเรียนภาษาอังกฤษออนไลน์ ซึ่งมีวิธีการดำเนินการวิจัย ดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือ นักศึกษาศาสาวิชาภาษาอังกฤษเพื่ออุตสาหกรรมบริการ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ชั้นปีที่ 1-4 ที่เรียนรายวิชาภาษาอังกฤษออนไลน์ในปีการศึกษา 2563 จำนวน 284 คน

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาศาสาวิชาภาษาอังกฤษเพื่ออุตสาหกรรมบริการ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ชั้นปีที่ 1-4 ที่เรียนรายวิชาภาษาอังกฤษออนไลน์ในปีการศึกษา 2563 จำนวน 164 คน กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของ Cochran โดยเก็บข้อมูลจากนักศึกษาชั้นปีละ 41 คน โดยทำการสุ่มอย่างเป็นระบบ (Systematic Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามระดับความวิตกกังวลเกี่ยวกับการเรียนภาษาอังกฤษออนไลน์ของนักศึกษาศาสาวิชาภาษาอังกฤษเพื่ออุตสาหกรรมบริการ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต ประกอบด้วย ข้อมูลทั่วไป ได้แก่ เพศ ระดับชั้นปีของนักศึกษา และข้อความถามเกี่ยวกับความวิตกกังวลในการเรียนภาษาอังกฤษออนไลน์ของจำนวน 17 ข้อ ประกอบไปด้วย ข้อคำถามความวิตกกังวล 4 ด้านหลัก ได้แก่ ความวิตกกังวลด้านการสื่อสาร ความวิตกกังวลว่าตนเองจะด้อยกว่าผู้อื่น ความวิตกกังวลต่อการสอบ และความเชื่อที่มีผลต่อการเรียนภาษาอังกฤษ มีวิธีการดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. ศึกษาทฤษฎี เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความวิตกกังวลเกี่ยวกับการเรียนภาษาอังกฤษออนไลน์

2. ศึกษาแบบสอบถามและคำถามที่เกี่ยวข้องกับการเรียนวิชาภาษาอังกฤษออนไลน์

3. ร่างคำถามและแบบสอบถาม โดยกำหนดข้อคำถามในเชิงลบ จำนวน 21 ข้อ ใช้ชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ ซึ่งมีทั้งหมด 5 ระดับ มีการแปลความหมายของแบบวัดความวิตกกังวลเกี่ยวกับการเรียนวิชาภาษาอังกฤษออนไลน์ ดังนี้

4.21-5.00 หมายถึง ระดับความวิตกกังวลในการเรียนภาษาอังกฤษออนไลน์มากที่สุด

**ความวิตกกังวลเกี่ยวกับการเรียนวิชาภาษาอังกฤษออนไลน์ของนักศึกษา
สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่ออุตสาหกรรมบริการ คณะมนุษยศาสตร์
และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต**

3.41-4.20 หมายถึง ระดับความวิตกกังวลในการเรียนภาษาอังกฤษออนไลน์มาก

2.61-3.40 หมายถึง ระดับความวิตกกังวลในการเรียนภาษาอังกฤษออนไลน์

ปานกลาง

1.81-2.60 หมายถึง ระดับความวิตกกังวลในการเรียนภาษาอังกฤษออนไลน์น้อย

1.00-1.80 หมายถึง ระดับความวิตกกังวลในการเรียนภาษาอังกฤษออนไลน์

น้อยที่สุด

4. หาค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ของแบบสอบถามความวิตกกังวล ได้ถูกนำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่าน ตรวจสอบความสอดคล้อง เพื่อหาค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ในรูปแบบของ IOC (Items Objective Congruence Index) (Hu & Nassaji, 2014: 27-34) และนำผลการพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิ มาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ได้ค่าความสอดคล้องอยู่ระหว่าง 0.60 ถึง 1.00 เพื่อคัดเลือกข้อคำถามที่จะปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไปทดลองใช้ ซึ่งจากข้อคำถาม จำนวน 21 ข้อ มีข้อที่ได้ตามเกณฑ์ค่าความสอดคล้องทั้งหมด 17 ข้อ

5. หาค่าความเชื่อมั่นโดยนำเครื่องมือไปทดลองใช้โดยนำแบบสอบถามความวิตกกังวลเกี่ยวกับการเรียนวิชาภาษาอังกฤษออนไลน์ไปทดลองเก็บข้อมูลกับนักศึกษาสาขาภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ จำนวน 30 คน จากนักศึกษาชั้นปีที่ 1-4 ระดับชั้นละ 7-8 คน โดยการคัดเลือกแบบเฉพาะเจาะจง เพื่อให้เป็นตัวแทนของกลุ่มตัวอย่างของงานวิจัย เนื่องจากกลุ่มทดลองมีความรู้ด้านภาษาอังกฤษและระดับชั้นปีอยู่ในระดับเดียวกันกับกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1-4 ทั้งเพศหญิงและเพศชาย ที่เรียนรายวิชาภาษาอังกฤษออนไลน์ในปีการศึกษา 2563 และกลุ่มของนักศึกษาที่ได้เลือกมาเพื่อทดลองหาค่าความเชื่อมั่นก็ได้เรียนรายวิชาภาษาอังกฤษออนไลน์ในปีการศึกษา 2563 เช่นเดียวกัน แบบสอบถามดังกล่าวได้อยู่ในรูปแบบพิมพ์สำเนา ผู้วิจัยนำผลแบบสอบถามมาวิเคราะห์เพื่อหาค่าความเชื่อมั่นโดยใช้ค่าวัดอัลฟาครอนบาช (Cronbach's Alpha) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามคือ 0.8 และปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามเพื่อให้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น และนำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ไปใช้ในการเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่ออุตสาหกรรมบริการ จำนวน 164 คน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้ผู้วิจัยดำเนินการ ดังนี้

1. นำแบบสอบถามความวิตกกังวลเกี่ยวกับการเรียนภาษาอังกฤษออนไลน์แบบสมบูรณ์ที่พิมพ์สำเนาแล้วไปเก็บข้อมูลกับนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่ออุตสาหกรรมบริการ ชั้นปี 1-4 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ จำนวน 164 คน
2. ผู้วิจัยอธิบายจุดประสงค์ของการเก็บข้อมูลและวิธีการตอบแบบสอบถามให้กลุ่มตัวอย่างเข้าใจก่อนลงมือทำ
3. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามแบบที่ได้มาตรฐานวัดให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้และนำข้อมูลที่ได้มาคำนวณหาผลความวิตกกังวลของนักศึกษาเกี่ยวกับการเรียนวิชาภาษาอังกฤษออนไลน์

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

การวิเคราะห์ข้อมูลในครั้งนี้ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ ดังนี้

ใช้การวิเคราะห์สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Correlation)

ผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศและระดับชั้นปีของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่ออุตสาหกรรมบริการ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1: จำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามของกลุ่มนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่ออุตสาหกรรมบริการ ที่เรียนรายวิชาภาษาอังกฤษออนไลน์ในปีการศึกษา 2563 จำแนกตามเพศและระดับชั้นปีของนักศึกษา

ระดับชั้นปี ของนักศึกษา	จำนวน	เพศชาย		เพศหญิง	
	รวม	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ชั้นปีที่ 1	41	9	5.49	32	19.51

ความวิตกกังวลเกี่ยวกับการเรียนวิชาภาษาอังกฤษออนไลน์ของนักศึกษา
สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่ออุตสาหกรรมบริการ คณะมนุษยศาสตร์
และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต

ระดับชั้นปี ของนักศึกษา	จำนวน	เพศชาย		เพศหญิง	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ชั้นปีที่ 2	41	10	6.10	31	18.90
ชั้นปีที่ 3	41	8	4.88	33	20.12
ชั้นปีที่ 4	41	4	2.44	37	22.56
รวม	164	31	18.90	133	81.10

ตารางที่ 1 เมื่อพิจารณากลุ่มตัวอย่างทั้งหมด จำนวน 164 คน พบว่าเป็นเพศหญิงมากที่สุด จำนวน 133 คน คิดเป็นร้อยละ 81.10 เพศชาย จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 18.90 และ นักศึกษาชั้นปีที่ 4 เพศหญิงจำนวนมากที่สุด จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 22.56 นักศึกษาชั้นปีที่ 2 เพศชาย มากที่สุด จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 6.10

ผลการวิเคราะห์ระดับความวิตกกังวลเกี่ยวกับการเรียนวิชาภาษาอังกฤษออนไลน์ของนักศึกษาสหสาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่ออุตสาหกรรมบริการ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2: ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความวิตกกังวลเกี่ยวกับการเรียนวิชาภาษาอังกฤษออนไลน์ จำแนกตามความวิตกกังวล 4 ด้าน

ความวิตกกังวล	ชั้นปีที่ 1		ระดับความวิตกกังวล	ชั้นปีที่ 2		ระดับความวิตกกังวล	ชั้นปีที่ 3		ระดับความวิตกกังวล	ชั้นปีที่ 4		ระดับความวิตกกังวล
	\bar{X}	S.D.		\bar{X}	S.D.		\bar{X}	S.D.		\bar{X}	S.D.	
1. ความวิตกกังวลด้านการสื่อสาร	305	0.98	ปานกลาง	3.04	0.86	ปานกลาง	3.04	0.84	ปานกลาง	2.77	0.99	ปานกลาง
2. ความวิตกกังวลว่าตนเองจะต้อยกว่าผู้อื่น	3.46	0.92	มาก	3.31	0.83	ปานกลาง	3.29	0.83	ปานกลาง	3.17	0.93	ปานกลาง

ความวิตกกังวล	ชั้นปีที่ 1		ระดับความวิตกกังวล	ชั้นปีที่ 2		ระดับความวิตกกังวล	ชั้นปีที่ 3		ระดับความวิตกกังวล	ชั้นปีที่ 4		ระดับความวิตกกังวล
	\bar{X}	S.D.		\bar{X}	S.D.		\bar{X}	S.D.		\bar{X}	S.D.	
3. ความวิตกกังวลต่อการสอบ	3.45	1.10	มาก	3.48	1.00	มาก	3.29	0.97	ปานกลาง	3.02	1.16	ปานกลาง
4. ความเชื่อที่มีผลต่อการเรียนภาษาอังกฤษ	3.16	0.96	ปานกลาง	3.27	0.94	ปานกลาง	3.31	0.91	ปานกลาง	3.02	0.90	ปานกลาง
ผลรวม	3.28	0.99	ปานกลาง	3.28	0.91	ปานกลาง	3.23	0.89	ปานกลาง	2.99	0.99	ปานกลาง

ตารางที่ 2 เมื่อพิจารณาระดับความวิตกกังวลในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษออนไลน์ของนักศึกษา ปีการศึกษา 2563 พบว่า ในภาพรวมนักศึกษาทุกชั้นปีมีระดับความวิตกกังวลทั้ง 4 ด้าน อยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งหากพิจารณาแต่ละด้านพบว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 2 มีความวิตกกังวลต่อการสอบอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.48 นักศึกษาชั้นปีที่ 1 มีความวิตกกังวลว่าตนเองจะต้อยกว่าผู้อื่นและต่อการสอบอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.46 และ 3.45 และนักศึกษาชั้นปีที่ 3 และ 4 มีความวิตกกังวลในทุกด้านอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.23 และ 2.99 ตามลำดับ

ผลการวิเคราะห์ประเด็นข้อคำถามเกี่ยวกับความวิตกกังวลในแต่ละด้านในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษออนไลน์ของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่ออุตสาหกรรมบริการ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต ดังตารางที่ 3

ความวิตกกังวลเกี่ยวกับการเรียนวิชาภาษาอังกฤษออนไลน์ของนักศึกษา
สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่ออุตสาหกรรมบริการ คณะมนุษยศาสตร์
และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต

ตารางที่ 3: ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของประเด็นข้อคำถามเกี่ยวกับความวิตกกังวลในแต่ละด้านในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษออนไลน์ของนักศึกษา

ข้อที่	ประเด็นความวิตกกังวล	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ด้านที่ 1 ความวิตกกังวลด้านการสื่อสาร				
1	การถูกเรียกชื่อให้ตอบคำถามหรือแสดงความคิดเห็นในห้องเรียนออนไลน์	3.12	0.96	ปานกลาง
2	การถูกบันทึกวีดิโอตอนที่ฉันกำลังพูดภาษาอังกฤษขณะเรียนออนไลน์	2.56	0.90	น้อย
3	การทำแบบฝึกหัดเกี่ยวกับการฟังภาษาอังกฤษขณะเรียนออนไลน์	2.82	0.87	ปานกลาง
4	การไม่เข้าใจคำศัพท์ที่อาจารย์พูดขณะเรียนออนไลน์	3.24	0.89	ปานกลาง
5	การพูดภาษาอังกฤษผิด ขณะที่มีส่วนร่วมในการเรียนออนไลน์	3.10	0.90	ปานกลาง
6	การได้เขียนคำตอบก่อนตอบคำถามอาจารย์เป็นภาษาอังกฤษขณะเรียนออนไลน์	3.09	0.95	ปานกลาง
7	การฝึกตอบคำถามหลายครั้ง ก่อนจะตอบจริงขณะเรียนออนไลน์	2.90	0.96	ปานกลาง
ผลรวม		2.98	0.92	ปานกลาง
ด้านที่ 2 ความวิตกกังวลว่าตนเองจะต้อยกว่าผู้อื่น				
8	เพื่อน ๆ เก่งภาษาอังกฤษมากกว่าฉัน	3.48	0.78	มาก
9	การเรียนการสอนออนไลน์ดำเนินไปอย่างรวดเร็วทำให้ฉันตามเพื่อนไม่ทัน	3.14	0.97	ปานกลาง
ผลรวม		3.31	0.88	ปานกลาง

ข้อที่	ประเด็นความวิตกกังวล	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ด้านที่ 3 ความวิตกกังวลต่อการสอบ				
10	ความพยายามในการทำข้อสอบ	3.48	0.99	มาก
11	คะแนนในรายวิชาภาษาอังกฤษ	3.41	0.92	มาก
12	การเรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษ	3.48	0.93	มาก
13	การติต E ในรายวิชาภาษาอังกฤษ	2.88	1.38	ปานกลาง
ผลรวม		3.31	1.06	ปานกลาง
14	ความยุ่งยากในการเรียนภาษาอังกฤษออนไลน์	3.25	0.96	ปานกลาง
15	ความกระตือรือร้นเวลาได้เข้าเรียนภาษาอังกฤษออนไลน์	3.21	0.96	ปานกลาง
16	การมีกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลายในการเรียนภาษาอังกฤษออนไลน์	3.27	0.80	ปานกลาง
17	การเรียนภาษาอังกฤษออนไลน์มีความเครียดและประหม่อมากกว่าการเรียนรายวิชาอื่น ๆ	3.03	1.00	ปานกลาง
ผลรวม		3.19	0.93	ปานกลาง
ผลรวมทั้งหมด		3.20	0.94	ปานกลาง

ตารางที่ 3 เมื่อศึกษาความวิตกกังวลของกลุ่มตัวอย่างที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษออนไลน์ ปีการศึกษา 2563 เป็นรายด้านพบว่า นักศึกษาทุกชั้นปีมีระดับความวิตกกังวลทั้ง 4 ด้าน อยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.20 มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.94 ซึ่งหากพิจารณาแต่ละด้านจะพบว่าด้านความวิตกกังวลว่าตนเองจะด้อยกว่าผู้อื่นที่ อยู่ในระดับมาก คือ ประเด็นข้อ 8 เพื่อน ๆ เก่งภาษาอังกฤษมากกว่าฉัน ค่าเฉลี่ย 3.48 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.78 รองลงมานักศึกษามีความวิตกกังวลต่อการสอบที่อยู่ในระดับมากในประเด็นข้อ 10 11 และ 12 ได้แก่ ความพยายามในการทำข้อสอบ คะแนนในรายวิชาภาษาอังกฤษ และการเรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษ ค่าเฉลี่ย 3.48 3.41 และ 3.48 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.99 0.92 และ 0.93 ตามลำดับ และประเด็นความวิตกกังวลด้านการสื่อสารของนักศึกษาในประเด็นข้อ 2 คือ การถูกบันทึกวิดีโอตอนที่ฉันกำลังพูดภาษาอังกฤษขณะเรียนออนไลน์อยู่ในระดับน้อย ค่าเฉลี่ยรวม 2.56 มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.90

ความวิตกกังวลเกี่ยวกับการเรียนวิชาภาษาอังกฤษออนไลน์ของนักศึกษา
สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่ออุตสาหกรรมบริการ คณะมนุษยศาสตร์
และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความวิตกกังวลในการเรียนออนไลน์และระดับชั้นปีของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่ออุตสาหกรรมบริการ คณะมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต ดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4: วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความวิตกกังวลในการเรียนออนไลน์และระดับชั้นปีของนักศึกษา

ประเด็น	ความสัมพันธ์ระหว่างความวิตกกังวล ในการเรียนออนไลน์และระดับชั้นปีของนักศึกษา		
	ค่าสหสัมพันธ์	P.	ระดับความ สัมพันธ์
1. ความวิตกกังวลด้านการสื่อสาร	-.793	.207	สูง
2. ความวิตกกังวลว่าตนเองจะด้อยกว่าผู้อื่น	-.954*	.046	สูงมาก
3. ความวิตกกังวลต่อการสอบ	-.916	.084	สูงมาก
4. ความเชื่อที่มีผลต่อการเรียนภาษาอังกฤษ	-.393	.607	ต่ำมาก
รวม	-.527*	.036	กลาง

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4 พบว่า ความวิตกกังวลในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษออนไลน์ในภาพรวมมีความสัมพันธ์ในทางลบระดับกลางกับระดับชั้นปีของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่ออุตสาหกรรมบริการ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r = -.527$, $p < .05$) กล่าวคือ นักศึกษาชั้นปียิ่งสูงขึ้น จะมีความวิตกกังวลในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษออนไลน์ลดลง ในทางกลับกันนักศึกษาชั้นปีที่ต่ำลง จะมีความวิตกกังวลในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษออนไลน์มากขึ้น และเมื่อศึกษาความวิตกกังวลในแต่ละด้านพบว่า ความวิตกกังวลว่าตนเองจะด้อยกว่าผู้อื่น มีความสัมพันธ์ในทางลบระดับสูงมากกับระดับชั้นปีของนักศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r = -.954^*$, $p < .05$) กล่าวคือ นักศึกษาชั้นปียิ่งสูงขึ้นจะมีความวิตกกังวลว่าตนเองจะด้อยกว่าผู้อื่นลดลง ในทางกลับกันนักศึกษาชั้นปีที่ต่ำลงจะมีความวิตกกังวลว่าตนเองจะด้อยกว่าผู้อื่นมากขึ้น

อภิปรายผลการวิจัย

การสำรวจระดับความวิตกกังวลในการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษออนไลน์ของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่ออุตสาหกรรมบริการ ผลการวิจัยพบว่า ในภาพรวม นักศึกษามีระดับความวิตกกังวลในการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษออนไลน์อยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Nan & Haoda (2020: 627-633) ที่ได้ศึกษาความวิตกกังวลของผู้เรียนในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษออนไลน์ในช่วงสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา (COVID-19) พบว่า ผู้เรียนมีความวิตกกังวลอยู่ในระดับปานกลาง นอกจากนี้ยังมีงานวิจัยพบว่า ความวิตกกังวลของผู้เรียนที่เรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษในห้องเรียนอยู่ในระดับปานกลางเช่นกัน จิราพร ภราดรน์วัฒน์ (2554: 113-135), ศิริพันธ์ นุญญะเวียว (2561: 231-234), บุษยา สันติกาญจน์ (2563: 13-25) และ นพรัตน์ เตชะพันธุ์รัตนกุล (2563: 182-199) จากข้อมูลดังกล่าวจะเห็นว่าความวิตกกังวลของผู้เรียนที่เรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษทั้งในห้องเรียนและเรียนผ่านระบบออนไลน์มีระดับความวิตกกังวลที่ไม่แตกต่างกัน คือ อยู่ในระดับปานกลาง นอกจากนี้จะเห็นว่านักศึกษามีความวิตกกังวลด้านการสื่อสารอยู่ในระดับปานกลาง ที่เป็นเช่นนี้น่าจะเป็นเพราะว่านักศึกษายังไม่ได้เผชิญหน้ากับผู้สอนโดยตรงในขณะที่เรียนผ่านระบบออนไลน์ทำให้นักศึกษาไม่รู้สึกระห่ม่าในการสื่อสารกับผู้สอน จึงช่วยลดความวิตกกังวลของนักศึกษาได้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Nan & Haoda (2020: 627-633) ที่มีผลการสัมภาษณ์ของผู้เรียนแสดงให้เห็นว่าผู้เรียนส่วนใหญ่มีความวิตกกังวลในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษผ่านระบบออนไลน์น้อยกว่าการเรียนในห้องเรียนที่ต้องเผชิญหน้ากับผู้สอนโดยตรง และจากการสอบถามผู้สอนเกี่ยวกับการใช้สื่อการสอน พบว่า ผู้สอนได้มีการนำสื่อมัลติมีเดียมาใช้ในการสอนผ่านระบบออนไลน์มากกว่าการจัดการเรียนการสอนในห้องเรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Huang & Hwang (2013: 27-35) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความวิตกกังวลของผู้เรียนชาวไต้หวันที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศต่อการใช้สื่อมัลติมีเดีย พบว่า วิธีการสอนโดยการใช้สื่อมัลติมีเดียช่วยลดความวิตกกังวลของผู้เรียนได้ และเป็นรูปแบบที่ดีที่สุดในการช่วยให้มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับผู้สอน ซึ่งไม่เหมือนกับวิธีการสอนแบบดั้งเดิม และการเรียนในสภาพแวดล้อมที่มีการใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์ทำให้ง่ายต่อการจัดการเรียนการสอนด้วยการใช้สื่อมัลติมีเดีย เพื่อช่วยพัฒนาทักษะการมีส่วนร่วมและช่วยลดระดับความวิตกกังวลของผู้เรียนได้ ฉะนั้นการเรียนผ่านระบบออนไลน์

ความวิตกกังวลเกี่ยวกับการเรียนวิชาภาษาอังกฤษออนไลน์ของนักศึกษา
สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่ออุตสาหกรรมบริการ คณะมนุษยศาสตร์
และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต

ในปัจจุบันนอกจากจะเรียนตามหลักสูตรการเรียนการสอนแล้ว ผู้สอนต้องมีการจัดกิจกรรมกระตุ้นให้เด็กคิดตาม (Office of the Higher Education Policy, National Science, Research and Innovation Council, 2020: Online) และอาจจะเป็นผลมาจากการที่คณาจารย์ในสาขาวิชาได้ผ่านการอบรมการใช้สื่อมัลติมีเดียเพื่อการสนับสนุนและกระตุ้นให้เกิดการมีส่วนร่วมในการเรียนออนไลน์เป็นประจำทุกปีการศึกษา ไม่ว่าจะเป็นการอบรมการใช้ Meet, Google Form, Canva และ Quizizz โปรแกรมต่าง ๆ เหล่านี้อาจเป็นส่วนช่วยให้ความวิตกกังวลของนักศึกษาในการเรียนออนไลน์ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง

หากพิจารณาความวิตกกังวลของนักศึกษาเป็นรายด้านพบว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 1 มีความวิตกกังวลว่าตนเองจะด้อยกว่าผู้อื่นอยู่ในระดับมากและนักศึกษาชั้นปีที่ 1 และ 2 ยังมีความวิตกกังวลต่อการสอบอยู่ในระดับมาก กล่าวคือ นักศึกษามีความกังวลในการสอบผ่านระบบออนไลน์ และเกิดความกลัวที่จะสอบไม่ผ่านในรายวิชาภาษาอังกฤษ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Nan & Haoda (2020: 627-633) ได้ทำการสำรวจความวิตกกังวลของผู้เรียนต่อการสอบ ซึ่งเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1 พบว่า ผู้เรียนส่วนใหญ่มีความวิตกกังวลว่าจะสอบไม่ผ่านในรายวิชาภาษาต่างประเทศอยู่ในระดับมาก และผู้เรียนส่วนใหญ่ยังมีความรู้สึกกว่าตนเองจะด้อยกว่าผู้อื่น ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะนักศึกษาชั้นปีที่ 1 อาจยังไม่มีเชื่อมั่นในตนเอง เนื่องจากเพิ่งจบการศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษายังไม่มีประสบการณ์ในการเรียนในระดับมหาวิทยาลัยซึ่งค่อนข้างมีความต่าง ที่นักศึกษานอกจากจะได้รับความรู้จากอาจารย์ในห้องเรียนแล้ว อาจจะต้องไปศึกษาค้นหาความรู้ด้วยตนเองนอกห้องเรียนด้วยหลาย ๆ คน ไม่มีโอกาสได้ทำงานร่วมกับเพื่อน หลาย ๆ คนไม่ได้เจอเพื่อนมาก่อน ด้วยเหตุผลเหล่านี้อาจทำให้นักศึกษาคิดว่าตนเองจะด้อยกว่าผู้อื่น และนอกจากนี้การสอบออนไลน์ มีขั้นตอนการสอบที่ค่อนข้างซับซ้อนและยุ่งยาก หลาย ๆ คนไม่เคยทำข้อสอบออนไลน์ผ่าน Google Form มาก่อน อีกทั้งครูผู้สอนบางท่านยังให้เปิดกล้องในขณะที่สอบ และนักศึกษาหลาย ๆ คน ไม่มีอุปกรณ์เทคโนโลยีและอินเทอร์เน็ตที่พร้อมในการสอบ หรือยิ่งไปกว่านั้นในขณะที่ทำข้อสอบเกิดอินเทอร์เน็ตขัดข้อง ข้อสอบที่ทำไปแล้วนั้นหายไป ทำให้ต้องเริ่มต้นทำใหม่ตั้งแต่ต้นในระยะเวลาที่น้อยลง จากการศึกษาวิเคราะห์ในประเด็นที่กล่าวมานั้นอาจเป็นข้อสรุปได้ว่านักศึกษามีความวิตกกังวลต่อการสอบออนไลน์

การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความวิตกกังวลในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษออนไลน์และระดับชั้นปีของนักศึกษาสาขาภาษาอังกฤษเพื่ออุตสาหกรรมบริการ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต ผลการวิจัยพบว่าในภาพรวมความวิตกกังวลในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษออนไลน์ในภาพรวมมีความสัมพันธ์ในทางลบระดับกลางกับระดับชั้นปีของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่ออุตสาหกรรมบริการ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต กล่าวคือ นักศึกษาชั้นปียิ่งสูงขึ้น จะมีความวิตกกังวลในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษออนไลน์ลดลง ในทางกลับกัน นักศึกษาชั้นปีที่ต่ำลง จะมีความวิตกกังวลในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษออนไลน์มากขึ้น ซึ่งผลการวิจัยดังกล่าวได้สอดคล้องกับงานวิจัยของ Khoshaim & et al. (2020: 1-7) ที่ศึกษาความวิตกกังวลในการเรียนออนไลน์ของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยในประเทศซาอุดีอาระเบีย พบว่าระดับของความวิตกกังวลในการเรียนออนไลน์มีความสัมพันธ์กับระดับชั้นปีของการศึกษา โดยนักศึกษาชั้นปีที่ต่ำกว่ามีแนวโน้มของความวิตกกังวลในการเรียนออนไลน์มากกว่าและ Wang & et al. (2020: 1-9) ที่ศึกษาในนักศึกษามหาวิทยาลัยในประเทศจีน โดยได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างระดับความกังวลในการเรียนออนไลน์และระดับผู้เรียนที่แตกต่างกัน และผลการวิจัยชี้ให้เห็นว่านักศึกษาที่มีระดับชั้นปีที่ต่ำจะมีความวิตกกังวลในการเรียนออนไลน์ที่สูง ส่วนนักศึกษาที่มีระดับชั้นปีที่สูงขึ้นจะระดับความวิตกกังวลที่ต่ำลง ที่เป็นเช่นนี้น่าจะเป็นเพราะว่านักศึกษาในระดับชั้นปีที่สูงกว่าเช่น ชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 มักจะมีวิชาเรียนที่น้อยกว่านักศึกษาชั้นปีที่ 1-2 โดยวิชาจะมุ่งเน้นไปที่การฝึกประสบการณ์วิชาชีพ ซึ่งจะมีในช่วงปี 3 และ ปี 4 ทำให้นักศึกษาชั้นปีที่ 3 และ 4 จึงไม่ค่อยมีความวิตกกังวลในการเรียนภาษาอังกฤษมากนัก เพราะการฝึกประสบการณ์วิชาชีพจะมุ่งเน้นไปที่การทำงานมากกว่าการเรียนในห้องเรียน

นอกจากนี้จากผลวิจัยรายด้านพบว่า ความวิตกกังวลว่าตนเองจะด้อยกว่าผู้อื่น มีความสัมพันธ์กับระดับชั้นปีของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่ออุตสาหกรรมบริการ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต กล่าวคือ นักศึกษาในชั้นปีที่ต่ำลง จะมีความวิตกกังวลว่าตนเองจะด้อยกว่าผู้อื่นมากขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ Lian & Budin (2014: 67-79) ที่ได้ศึกษาหาความสัมพันธ์ระหว่างความวิตกกังวลว่าตัวเองจะด้อยกว่าผู้อื่นกับระดับภาษาอังกฤษของนักศึกษา พบว่ายิ่งระดับภาษาอังกฤษของนักศึกษาสูงขึ้นระดับความวิตกกังวลยิ่งต่ำลง ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่านักศึกษาในชั้น

**ความวิตกกังวลเกี่ยวกับการเรียนวิชาภาษาอังกฤษออนไลน์ของนักศึกษา
สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่ออุตสาหกรรมบริการ คณะมนุษยศาสตร์
และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต**

ปีที่ 1 อาจจะไม่มีการเรียนวิชาภาษาอังกฤษมากนักในระดับชั้นปีที่สูงกว่า และการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในห้องเรียนของสาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่ออุตสาหกรรมบริการ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต ส่วนใหญ่จะดำเนินการสอนโดยอาจารย์ต่างชาติ ด้วยเหตุผลนี้อาจจะทำให้ให้นักศึกษาชั้นปีที่ 1 บางคนที่ไม่มีการเรียนหรือมีการเรียนน้อยกับการเรียนวิชาภาษาอังกฤษกับอาจารย์ชาวต่างชาติ ทำให้เกิดความวิตกกังวลว่าตนเองจะด้อยกว่าผู้อื่นมากกว่านักศึกษาในระดับชั้นปีที่สูงขึ้น นอกจากนี้ยังสังเกตได้นักศึกษาในชั้นปีที่ 1 อาจจะไม่คุ้นชินหรือสนิทสนมกับเพื่อนร่วมชั้นเรียน เนื่องด้วยสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา (Covid 2019) ทำให้นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ไม่มีโอกาสได้พบเจอเพื่อนร่วมชั้นเรียนในช่วง 1 เดือนแรก จึงอาจทำให้นักศึกษาเกิดความวิตกกังวลว่าตนเองจะด้อยกว่าคนอื่น

บทสรุป

การศึกษาระดับความวิตกกังวลในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษออนไลน์ของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่ออุตสาหกรรมบริการ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต คณะผู้วิจัยพบว่าในภาพรวมระดับความวิตกกังวลในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษออนไลน์ของนักศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง สิ่งนี้สะท้อนให้เห็นว่าการเรียนการสอนแบบออนไลน์เป็นการเรียนการสอนที่นักศึกษาไม่ได้เผชิญหน้ากับผู้สอนโดยตรงในขณะที่เรียนนั้นทำให้ผู้เรียนมีความประหม่าและกดดันน้อยลง และลดความวิตกกังวลของนักศึกษาได้ และยิ่งไปกว่านั้นการเรียนการสอนแบบออนไลน์ครูผู้สอนได้ใช้ประโยชน์จากสื่อมัลติมีเดียได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น และจะช่วยให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการเรียนและช่วยลดระดับความวิตกกังวลของนักศึกษาลงไปได้ แต่เมื่อศึกษาระดับความวิตกกังวลในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษออนไลน์เป็นรายด้าน พบว่านักศึกษาชั้นปีที่ 1 มีความวิตกกังวลว่าตนเองจะด้อยกว่าผู้อื่นอยู่ในระดับมาก ส่วนนี้สะท้อนให้เห็นว่านักศึกษาในระดับชั้นปีที่ 1 ยังขาดความมั่นใจในทักษะภาษาอังกฤษและคิดว่าผู้เรียนคนอื่นเก่งกว่าตนเอง เนื่องจากนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ยังไม่เคยมีโอกาสได้เจอผู้เรียนคนอื่นในห้องเดียวกัน จึงยังไม่ทราบว่าจะระดับภาษาอังกฤษของตนเองอยู่ในระดับใด สิ่งนี้อาจทำให้นักศึกษารู้สึกกดดันตัวเองและวิตกกังวลมากขึ้น

ความสัมพันธ์ของระดับความวิตกกังวลในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษออนไลน์กับระดับชั้นปีของนักศึกษา คณะผู้วิจัยพบว่านักศึกษาในชั้นปีที่ต่ำลงจะมีความวิตกกังวลในการเรียนภาษาอังกฤษออนไลน์มากขึ้น สิ่งนี้สะท้อนได้ว่านักศึกษาในชั้นปีที่ต่ำกว่าอาจจะไม่มีประสบการณ์ในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเท่ากับนักศึกษาในระดับชั้นปีที่สูงกว่า และการจัดการเรียนการสอนส่วนใหญ่จะดำเนินการสอนโดยอาจารย์ชาวต่างชาติ ด้วยเหตุผลนี้อาจจะทำให้นักศึกษาชั้นปีที่ต่ำกว่า บางคนที่ไม่มีความรู้หรือมีประสบการณ์น้อยกับการเรียนวิชาภาษาอังกฤษกับอาจารย์ชาวต่างชาติ ทำให้เกิดความวิตกกังวลในการเรียนภาษาอังกฤษออนไลน์มากกว่านักศึกษาในระดับชั้นปีที่สูงกว่า จากผลการศึกษาระดับความวิตกกังวลกับรูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษออนไลน์ ในช่วงสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา (COVID-19) ทำให้ผู้สอนต้องปรับเปลี่ยนแนวคิดด้านการจัดการเรียนการสอนและปรับหลักสูตรให้สอดคล้องกับสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา (COVID-19) เพิ่มความหลากหลายในการออกแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความรู้ด้านภาษาอังกฤษของผู้เรียนให้มีประสิทธิภาพเหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบัน

รายการอ้างอิง

- กรมสุขภาพจิต. (2563, 30 พฤษภาคม). กรมสุขภาพจิตเผยผลกระทบของสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรค COVID-19 ส่งผลต่อเด็กและเยาวชน. *จีนิวส์*. <https://gnews.apps.go.th/news?news=62197>
- กระทรวงศึกษาธิการ. (29 มีนาคม 2563). *ศธ.สั่งปรับแผนงบทระหวง เรียนออนไลน์ งดเก็บค่าเทอมปวส*. <https://moe360.blog/2020/03/29/ศธ-สั่งปรับแผนงบทระหวง/>

ความวิตกกังวลเกี่ยวกับการเรียนวิชาภาษาอังกฤษออนไลน์ของนักศึกษา
สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่ออุตสาหกรรมบริการ คณะมนุษยศาสตร์
และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต

- กองทุนเพื่อความเสมอภาคทางการศึกษา (กสศ.). (23 พฤษภาคม 2563). *ปรับการศึกษาผู้
โควิด-19 เน้นกระบวนการยืดหยุ่นตามบริบทพื้นที่*. <https://www.eef.or.th/822-2>
- จิราพร ภราดรน์วัฒน์. (2554). *การศึกษาความวิตกกังวลในการเรียน ภาษาต่างประเทศ
ของนิสิตชั้นปีที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (การสอน
ภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.*
- นพรัตน์ เตชะพันธ์รัตน์กุล. (2563, มกราคม-มิถุนายน). ความวิตกกังวลในการเรียนวิชา
ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันของนักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้น
ปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา เชียงใหม่. *วารสารบัณฑิตศึกษา
ปริทรรศน์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยวิทยาเขตแพร่*, 6(1), 182-
199.
- บุษยา สันติกาญจน์. (2563, มกราคม-เมษายน). ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความวิตกกังวลใน
การเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1. *วารสารมนุษยศาสตร์และ
สังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต*, 6(1), 13-25.
- พิริยะ ผลพิรุฬห์. (2563, 28 เมษายน). เรียน “ออนไลน์” กักับการปิด-เปิดโรงเรียนในช่วง
โควิด-19. *โพสต์ทูเดย์*. [https://www.posttoday.com/finance-stock/col
umnist/621935](https://www.posttoday.com/finance-stock/columnist/621935)
- วีโอเอไทย. (2563, 31 มกราคม). สรุปสถานการณ์ “โคโรนาไวรัส” วันพฤหัสบดีที่ 30
มกราคม 2563. *วีโอเอไทย*. [https://www.voathai.com/a/coronavirus-
wuhan-wrap-30jan20/5267351.html](https://www.voathai.com/a/coronavirus-wuhan-wrap-30jan20/5267351.html)
- ศิรินันท์ นุญญะเวียว. (2561, พฤษภาคม-สิงหาคม). ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อความวิตกกังวล
ในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1: กรณีศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏ
พระนครศรีอยุธยา. *วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยธนบุรี*, 12(28), 231-243.

- Brown, M. M. (2002). *The effect of test anxiety on the achievement test scores of high school students as measured by the preliminary scholastic test*. [Doctoral dissertation. South Carolina State University: The USA.] ProQuest Dissertations Publishing. <https://www.proquest.com/openview/231f3b333de6996960d682a8c30c2a4c/1?cbl=18750&diss=y&pq-Lj7GOXEV8XmwbX30S%2BXIZZZWXBQBVwyhWjmsdFuJGh0%3D>
- Huang, P., & Hwang, Y. (2013). An exploration of EFL learners' anxiety and e-learning environments. *Journal of Language Teaching and Research*, 4(1), 27-35.
- Hu, H., M. & Nassaji, H. (2014). Lexical inferencing strategies: The case of successful versus less successful inferencers. *System*, 45, 27-34.
- Khoshaim & et al. (2020). Anxiety level of university students during COVID-19 in Saudi Arabia. *Frontiers in Psychiatry*, 11(1), 1-7.
- Lian, L. H., & Budin, M. B. (2014). Investigating the relationship between english language anxiety and the achievement of school based oral english test among malaysian form four students. *International Journal of Learning, Teaching and Educational Research*, 10(13), 67-79.
- Nan, J., & Haoda, F. (2020). Research on students' anxiety in online English classes during the epidemic Bohai University as an Example. *Conference: 20203rd International Conference on Humanities Education and Social Sciences (ICHESS 2020)*, 496(3), 627-633. <https://doi.org/10.2991/assehr.k.201214.576>
- Office of the Higher Education Policy, National Science, Research and Innovation Council. (2020, June 23). *Recovery Forum: School Reopening and Teacher Empowerment to Cope with the Next Normal in Education*. <https://www.nxpo.or.th/th/en/4948/>

ความวิตกกังวลเกี่ยวกับการเรียนวิชาภาษาอังกฤษออนไลน์ของนักศึกษา
สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่ออุตสาหกรรมบริการ คณะมนุษยศาสตร์
และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต

Wang & et al. (2020). Experiences and attitudes of elementary school students and their parents toward online learning in China during the COVID-19 pandemic: questionnaire study. *Journal of Medical Internet Research*, 23(5), 1-9.

Received: October 19, 2021

Revised: September 2, 2022

Accepted: September 6, 2022